

✦ Texty na tento týden – Genesis 18

✦ Základní verš

„Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ (J 13:34.35)

Od začátku byl Abraham ochotný být Božím služebníkem. Můžeme si to uvědomit například v Gn 18. kapitole, kdy ho Bůh varoval před tím, co se stane v Sodomě a Gomorě. „Ovšem, Panovník Hospodin nečiní nic, aniž by zjevil své tajemství prorokům, svým služebníkům“ (Am 3,7). A v tomto příběhu byl Božím „služebníkem, prorokem“ právě Abraham.

Abraham odpočíval „za denního horka ve dveřích stanu“ (Gn 18,1), když uviděl přicházet tři muže. „Abraham viděl ve svých hostech pouze tři unavené pocestné. Vůbec ho nenapadlo, že je mezi nimi Ten, jehož může uctívat, aniž by zhřešil.“ (PP 138.139; NUD 60)

Brzy se však osobně zapojil do Boží práce. Jak se dozvídáme v Gn 18, Abrahamovo zapojení spočívalo v přímlyvných modlitbách za obyvatele Sodomy a Gomory. Chtěl zjistit, zda by tito lidé nemohli být navzdory své zkaženosti zachráněni. I takové jednání můžeme vnímat jako misijní práci.

V této kapitole jsou odhaleny tři výrazné Abrahamovy vlastnosti: pohostinnost, láska k lidem a touha modlit se. Jedná se o vlastnosti, které mohou velice pomáhat v misii.

✦ Osnova lekce:

Hlavní postavou této lekce je Abraham. Na jeho příběhu (Gn 18 a 19) budeme sledovat, jak vypadá život člověka, který přijme Boží povolání k misijní službě, a jakými vlastnostmi se vyznačuje.

- Gn 18:1–15 - Pohostinnost – praktický zájem o dobro druhých (neděle)
- Gn 18:16–33 - Láska – touha zachránit hříšníky (pondělí)
- Gn 18:30–33 - Modlitba – sdílení Boží lásky k lidem (úterý)
- Gn 19:1–29 - Věrnost – plnění poslání bez ohledu na výsledek (středa)
- Gn 12:1–9 - Důvěra – nechat se použít Bohem tak, jak chce on (čtvrtek)

NE 22. října – DAR POHOSTINNOSTI

Gn 18:1-5 „¹I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. ²Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi ³a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe našel milost, nepomíjej svého služebníka. ⁴Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. ⁵Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posílili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“

Gn 18:6-15 „⁶Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“ ⁷Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytce a dal mládenci, aby je rychle připravil. ⁸Potom vzal máslo a mléko i dobytce, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem. ⁹Pak se ho otázali: „Kde je tvá žena Sára?“ Odpověděl: „Tady ve stanu.“ ¹⁰I řekl jeden z nich: „Po obvyklé době se k tobě určitě vrátím, a hle, tvá žena bude mít syna.“ Sára naslouchala za ním ve dveřích stanu. ¹¹Abraham i Sára byli staří, sešlí věkem, a Sáře již ustal běh ženský. ¹²Zasmála se v duchu a řekla si: „Když už jsem tak sešlá, má se mi dostat takové rozkoše? I můj pán je stařec.“ ¹³Tu Hospodin Abrahamovi řekl: „Pročpak se Sára směje a říká: ‚Což mohu opravdu родit, když už jsem tak stará?‘ ¹⁴Je to snad pro Hospodina nějaký div? V jistém čase, po obvyklé době, se k tobě vrátím a Sára bude mít syna.“ ¹⁵Sára však zapírala: „Nesmála jsem se,“ protože se bála. On však řekl: „Ale ano, smála ses.““

PO 23. října – ABRAHAMOVA LÁSKA KE VŠEM

Gn 18:25 „Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vši země nejedná podle práva?“

Gn 18:16-33 „¹⁶Muži se odtud zvedli a zamířili k Sodomě. Abraham šel s nimi, aby je doprovodil. ¹⁷Tu Hospodin řekl: „Mám Abrahamovi zamlčet, co hodlám učinit? ¹⁸Abraham se jistě stane velikým a zdatným národem a budou v něm požehnány všechny pronárody země. ¹⁹Důvěrně jsem se s ním sblížil, aby přikazoval svým synům a všem, kteří přijdou po něm: „Dbejte na Hospodinovu cestu a jedněte podle spravedlnosti a práva, ať Hospodin Abrahamovi splní, co mu přislíbil.“ ²⁰Hospodin dále pravil: „Křik ze Sodomy a Gomory je tak silný a jejich hřích je tak těžký, ²¹že už musím sestoupit a podívat se. Jestliže si počínají tak, jak je patmo z křiku, který ke mně přichází, je po nich veta; zjistím si, jak tomu je.“ ²²Zatímco se muži odtud ubírali k Sodomě, Abraham zůstal stát před Hospodinem. ²³I přistoupil Abraham a řekl: „Vyhlaďš snad se svévolníkem i spravedlivého? ²⁴Možná, že je v tom městě padesát spravedlivých; vyhladíš snad i je a nepromiňeš tomu místu, přestože je v něm padesát spravedlivých? ²⁵Přece bys neudělal něco takového a neusmrtil spolu se svévolníkem spravedlivého; pak by na tom byl spravedlivý stejně jako svévolník. To bys přece neudělal. Což Soudce vši země nejedná podle práva?“ ²⁶Hospodin odpověděl: „Najdu-li v Sodomě, v tom městě, padesát spravedlivých, prominu kvůli nim celému místu.“ ²⁷Abraham pokračoval: „Dovoluji si k Panovníkovi mluvit, ač jsem prach a popel: ²⁸Možná, že bude do těch padesáti spravedlivých pět chybět. Zahladíš pro těch pět celé město?“ Odvětil: „Nezahladím, najdu-li jich tam čtyřicet pět.“ ²⁹On však k němu mluvil ještě dále: „Možná, že se jich tam najde čtyřicet.“ Pravil: „Neudělám to kvůli těm čtyřiceti.“ ³⁰I řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet.“ Pravil: „Neučiním to, najdu-li jich tam třicet.“ ³¹Řekl pak: „Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet.“ Pravil: „Nezahladím je kvůli těm dvaceti.“ ³²Nato řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset.“ Pravil: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti.“ ³³Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu.“

Gn 19:1-11 „¹I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tváří k zemi ²a řekl: „Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou.“ Odvětili: „Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství.“ ³On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli. ⁴Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům. ⁵Volali na Lota a řekli mu: „Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyved' nám je, abychom je poznali!“ ⁶Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. ⁷Řekl: „Bratři moji, nedělejte prosím nic zlého. ⁸Hleďte, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám zlíbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší.“ ⁹Oni však vzkřikli: „Klid se!“ A hrozili: „Sám je tu jen jako host a bude dělat soudce! Že s tebou naložíme hůř než s nimi!“ Obořili se na toho muže, na Lota, a chystalí se vyrazit dveře. ¹⁰Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře. ¹¹Ale muže, kteří byli u vchodu do domu, malé i velké, ranili slepotou, takže nebyli schopni nalézt vchod.“

ÚT 24. října – ABRAHAMOVA PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Gn 18:30-33 „³⁰I řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, když budu mluvit dále: Možná, že se jich tam najde třicet.“ Pravil: „Neučiním to, najdu-li jich tam třicet.“ ³¹Řekl pak: „Hle, dovoluji si promluvit k Panovníkovi znovu: Možná, že se jich tam najde dvacet.“ Pravil: „Nezahladím je kvůli těm dvaceti.“ ³²Nato řekl: „Ať se Panovník nerozhněvá, promluví-li ještě jednou: Možná, že se jich tam najde deset.“ Pravil: „Nezahladím je ani kvůli těm deseti.“ ³³Hospodin po skončení rozmluvy s Abrahamem odešel a Abraham se vrátil ke svému místu.“

Jk 5:16 „Vyznávejte hříchy jeden druhému a modlete se jeden za druhého, abyste byli uzdraveni. Velkou moc má vroucí modlitba spravedlivého.“

Gn 14:21 „Pak řekl Abramovi král Sodomy: „Dej mi lidi, a jmění si nech.““

Ř 8:34 „Kdo je odsoudí? Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a který byl vzkříšen, je na pravici Boží a přimlouvá se za nás!“

Žd 7:25 „Proto přináší dokonale spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně.“

ST 25. října – ABRAHAMOVO POSLÁNÍ

Gn 19:27-29 „²⁷Za časného jitra se Abraham vrátil k místu, kde stál před Hospodinem. ²⁸Vyhlížel směrem k Sodomě a Gomoře a spatřil, jak po celé krajině toho okrsku vystupuje ze země dým jako dým z hutě. ²⁹Ale Bůh, když vyhlazoval města toho okrsku, pamatoval na Abrahama: poslal Lota pryč ze středu zkázy, když vyvracel města, v nichž se Lot usadil.“

Gn 19:1-26 „¹I přišli ti dva poslové večer do Sodomy. Lot seděl v sodomské bráně. Když je spatřil, povstal jim vstříc, sklonil se tváří k zemi ²a řekl: „Snažně prosím, moji páni, uchylte se do domu svého služebníka. Přenocujte, umyjte si nohy a za časného jitra půjdete svou cestou.“ Odvětili: „Nikoli, přenocujeme na tomto prostranství.“ ³On však na ně velice naléhal; uchýlili se tedy k němu a vešli do jeho domu. Připravil jim hostinu, dal napéci nekvašené chleby a pojedli. ⁴Dříve než ulehli, mužové toho města, muži sodomští, lid ze všech koutů, mladí i staří, obklíčili dům. ⁵Volali na Lota a řekli mu: „Kde máš ty muže, kteří k tobě této noci přišli? Vyveď nám je, abychom je poznali!“ ⁶Lot k nim vyšel ke vchodu, dveře však za sebou zavřel. ⁷Řekl: „Bratři moji, nedělejte prosím nic zlého. ⁸Hledte, mám dvě dcery, které muže nepoznaly. Jsem ochoten vám je vyvést a dělejte si s nimi, co se vám líbí. Jenom nic nedělejte těmto mužům! Vešli přece do stínu mého přístřeší.“ ⁹Oni však vzkřikli: „Klid se!“ A hrozili: „Sám je tu jen jako host a bude dělat soudeč. ¹⁰Že s tebou naložíme hůř než s nimi!“ Obořili se na toho muže, na Lota, a chystali se vyrazit dveře. ¹¹Vtom ti muži vlastníma rukama vtáhli Lota k sobě do domu a zavřeli dveře. ¹²Ale muže, kteří byli u vchodu do domu, malé i velké, ranili slepotou, takže nebyli schopni nalézt vchod. ¹³Tu řekli ti muži Lotovi: „Máš-li zde ještě někoho, zetě, syny, dcery, všechny, kteří v tomto městě patří k tobě, vyveď je z tohoto místa. ¹⁴My přinášíme tomuto místu zkázu, protože křik z něho je před Hospodinem tak velký, že nás Hospodin poslal, abychom je zničili.“ ¹⁵Lot tedy vyšel a promluvil ke svým zetům, kteří si měli vzít jeho dcery. Řekl jim: „Vyjděte hned z tohoto místa, poněvadž Hospodin chystá tomuto městu zkázu.“ Ale zetům to připadalo, jako by žertoval. ¹⁶Když vzešla jitřenka, nutili poslové Lota: „Ihned vezmi svou ženu a obě dcery, které tu máš, abys pro nepravost města nezahynul.“ ¹⁷Ale on váhal. Ti muži ho tedy uchopili za ruku, i jeho ženu a obě dcery – to shovívavost Hospodinova byla s ním –, vyvedli ho a dovolili mu odpočinout až za městem. ¹⁸Když je Hospodin vyváděl ven, řekl: „Uteč, jde ti o život. Neohlížej se zpět a v celém tomto okrsku se nezastavuj. Uteč na horu, abys nezahynul.“ ¹⁹Lot jim však odvětil: „Ne tak prosím, Panovníku. ²⁰Hle, tvůj služebník našel u tebe milost. Prokazuješ mi velké milosrdenství, že mě chceš zachovat při životě. Já však nemohu na tu horu utéci, aby mě nepostihlo něco zlého a abych nezemřel. ²¹Hle, tamto město je blízko, tam bych se mohl utéci, je jen maličké. Smím tam utéci? Což není opravdu maličké? Tak zůstanu naživu.“ ²²I řekl mu: „Vyhovím ti i v této věci; město, o kterém mluvíš, nepodvrátím. ²³Uteč tam rychle, neboť nemohu nic učinit, dokud tam nevejdeš.“ Proto bylo to město nazváno Sóar (to je Maličké). ²⁴Slunce vycházelo nad zemí, když Lot vešel do Sóaru. ²⁵Hospodin začal chrlit na Sodomu a Gomoru síru a oheň; od Hospodina z nebe to bylo. ²⁶Tak podvrátil ta města i celý okrsek a zničil všechny obyvatele měst, i co rostlo na rolích. ²⁷Lotova žena šla vzadu, ohlédla se a proměnila se v solný sloup.“

2S 19:9 „Král tedy vstal a usedl v bráně. Všem lidu bylo oznámeno: „Hle, král sedí v bráně.“ I vyšel všechen lid před krále. Izrael se pak rozutekl, každý ke svým stanům.“

Jr 38:7 „Kúšijec Ebedmelek, dvořan, který byl v králově domě, uslyšel, že Jeremjáš dají do cisterny. Když král seděl v Benjamínské bráně.“

Rt 4:1 „Bóaz vystoupil k bráně a posadil se tam. Tu šel kolem zastánce, o němž Bóaz mluvil. Vybídl ho: „Človče, zastav se a posad se tu.“ A on se zastavil a posadil se.“

Gn 18:1-8 „¹I ukázal se Hospodin Abrahamovi při božišti Mamre, když seděl za denního horka ve dveřích stanu. ²Rozhlédl se a spatřil: Hle, naproti němu stojí tři muži. Jakmile je spatřil, vyběhl jim ze dveří stanu vstříc, sklonil se k zemi ³a řekl: „Panovníku, jestliže jsem u tebe nalezl milost, nepamnej svého služebníka. ⁴Dám přinést trochu vody, umyjte si nohy a zasedněte pod strom. ⁵Rád bych vám podal sousto chleba, abyste se posílili; potom půjdete dál. Přece nepominete svého služebníka.“ Odvětili: „Učiň, jak říkáš.“ ⁶Abraham rychle odběhl do stanu k Sáře a řekl: „Rychle vezmi tři míry bílé mouky, zadělej a připrav podpopelné chleby.“ ⁷Sám se rozběhl k dobytku, vzal mladé a pěkné dobytče a dal mládenci, aby je rychle připravil. ⁸Potom vzal máslo a mléko i dobytče, jež připravil, a předložil jim to. Zatímco jedli, stál u nich pod stromem.“

ČT 26. října – PODŘÍZENÍ SE BOŽÍ VŮLI

Gn 12:1-9 „¹I řekl Hospodin Abramovi: „Odejdi ze své země, ze svého rodiště a z domu svého otce do země, kterou ti ukážu. ²Učiním tě velkým národem, požehnám tě, velké učiním tvé jméno. Staň se požehnaním! ³Požehnám těm, kdo žehnají tobě, proklejí ty, kdo ti zlořečí. V tobě dojdou požehnání veškeré čeledi země.“ ⁴A Abram se vydal na cestu, jak mu Hospodin přikázal. Šel s ním také Lot. Abramovi bylo sedmdesát pět let, když odešel z Cháranu. ⁵Vzal svou ženu Sáráj a Lota, syna svého bratra, se vším jměním, jehož nabyli, i duše, které získali v Cháranu. Vyšli a ubírali se do země kenaanské a přišli tam. ⁶Abram prošel zemí až k místu Šekemu, až k božišti Móre; tehdy v té zemi byli Kenaanci. ⁷I ukázal se Abramovi Hospodin a řekl: „Tuto zemi dám tvému potomstvu.“ Proto tam Abram vybudoval oltář Hospodinu, který se mu ukázal. ⁸Odtud táhl dál na horu, která je východně od Bét-elu, a postavil svůj stan mezi Bét-elem na západě a Ajem na východě. Také tam vybudoval Hospodinu oltář a vzýval Hospodinovo jméno. ⁹Pak se vydal na další cestu směrem k Negebu.“

Gn 13:14.15 „¹⁴Poté, co se Lot od něho oddělil, řekl Hospodin Abramovi: „Rozhlédni se z místa, na němž jsi, pohlédni na sever i na jih, na východ i na západ, ¹⁵neboť celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému potomstvu až navěky.“

Výzva

Najdi způsob, jak kontaktovat někoho, kdo prožívá podobné problémy jako ty. Řekni mu, že se za něho modlíš, a požádej Boha, aby ti ukázal, jak můžeš tomuto člověku pomoci.

PÁ 27. října – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

„Abrahamovy modlitby za Sodomu ukazují, že máme chovat nenávisť k hříchu, ale s hříšníkem máme mít soucit a máme ho mít rádi. Všude kolem nás jsou lidé, kteří se rítí do záhuby. Každou hodinu někteří zacházejí za hranici, kde je už není možno zasáhnout Boží milostí. Kde jsou hlasy, které naléhavě vyzývají hříšníka, aby unikl tomuto hroznému údělu? Kde jsou ti, kdo za něj úpěnlivě prosí Boha? [...]

Abraham měl stejného ducha jako Kristus, který je sám největším přímluvcem za hříšníky. Kristus prokázal hříšníkovi takovou lásku, jakou může projevit jen nekonečná dobrota. V mukách způsobených ukřižováním, zatížen hrozným břemenem hříchů celého světa, prosil za své vrahy: „Otče, odpusť jim, vždyť nevědí, co činí“ (L 23,34).“ (PP140; NUD 61)

„Abraham se neuzavíral před svými sousedy. Svým odlišným životem a charakterem výrazně ovlivňoval uctíváče model ve prospěch pravé víry. Jeho věrnost Bohu byla neochvějná, přitom však jeho laskavost a štědrost vzbuzovaly důvěru a přátelství.“ (PP 133.134; NUD 58)

Otázky k rozhovoru

1. Jaké další příklady z Písma nám ukazují jednotlivce, kteří splnili své poslání? Jak byste zhodnotili Jana Křtitele? Řekli byste, že byl úspěšný?
2. Přečtěte si text Gn 19,30–36. Co se zde dovídáme o charakteru některých zachráněných ze Sodomy?
3. Co dalšího se můžeme naučit od Abrahama o misi a způsobu, jakým ji dělal?
4. Považujete Abrahamův proslav za Sodomu a Gomoru za úspěšný, nebo neúspěšný? Vysvětlete své hodnocení.

17:49